

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 10P/48/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513207701
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2013:2513207701.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany samosudkyňou JUDr. Vladimírou Slobodovou vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: S. K., R.. X.X.XXXX, v konaní zastúpený Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Piešťany, dieťa matky: E. K., R.. XX.XX.XXXX, D. N. XXXX/XX, N., občianka SR a otca: C. K., R.. XX.XX.XXXX, D. N. XXXX/XX, N., občan SR. o návrhu otca na o zrušenie do náhradnej ústavnej starostlivosti, takto

rozhodol:

Súd návrh otca na zrušenie nariadenej ústavnej starostlivosti nad mal. S. K., R.. XX.XX.XXXX zamieta.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Otec mal. S. podal na súde 13.6.2013 návrh na zrušenie ústavnej starostlivosti nariadenej nad jeho maloletým synom rozsudkom OS Piešťany č. k. 10P/159/2012-39 zo dňa 21.03.2013. Návrh odôvodnil tým, že jeho manželke sa zlepšil zdravotný stav, lebo bola hospitalizovaná v nemocnici v Pezinku a od 4.6.2013 s ním je v spoločnej domácnosti prítom majú aj asistentku pre opateru dieťaťa.

Matka dieťaťa s návrhom súhlasila. Kolízny opatrovník s návrhom otca nesúhlasil, lebo od posledného rozhodnutia súdu (ktorým bolo dieťa zverené do náhradnej starostlivosti detského domova) nedošlo u rodičov k podstatnej zmene pomerov odôvodňujúcej návrat dieťaťa do ich starostlivosti.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom rodičov a kolíznej opatrovníčky dieťaťa, pripojeným spisom OS Piešťany sp. zn. 10P 159/2012, správou Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany ohľadom dávok poberaných otcom dieťaťa, správou Mestského úradu Piešťany o povesti rodičov, správou Detského domova Piešťany, ako i ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav:

Mal. S. je dieťa pochádzajúce z manželstva C. K. O. E. K., ktoré doposiaľ trvá. Obaja bývajú spolu v Piešťanoch v byte, ktorý patrí do ich bezpodielového spoluvlastníctva. Rozsudkom OS Piešťany č. k. 12P/21/2012-53 z 25.4.2012 bol nad výchovou maloletého nariadený dohľad po dobu jedného roka počnúc právoplatnosťou rozsudku. predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 19.7.2012.

Okresný súd Piešťany na podnet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany rozsudkom č. k. 10P/159/2012-39 zo dňa 21.03.2013 nariadil nad maloletým ústavnú starostlivosť v Detskom domove Piešťany a rodičom určil povinnosť platiť na dieťa minimálne výživné. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 4.4.2013. Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany vtedy podnet odôvodnil tým, že vzťah rodičov sa počas sledovaného obdobia natoľko zhoršil , že ich vzájomné konflikty a správanie

ohrozujú zdravý vývin maloletého. atmosféra v domácnosti vyvolala agresivitu a nervozitu u dieťaťa, evidentné boli i tiky v tvárovej časti. Neúnosná situácia bola potvrdená i asistentkou dieťaťa, ktorú maloletý počas vyšetrenia v detskej psychiatrickej ambulancii K. J. slovne i fyzicky napadol.

Následne otec doručil súdu dňa 13.6.2013 návrh na zrušenie ústavnej starostlivosti nariadenej nad maloletým S. odôvodniac to tým, že jeho manželke sa lepšil zdravotný stav, lebo bola hospitalizovaná v Nemocnici v Pezinku a od 4.6.2013 je s ním v spoločnej domácnosti.

Obaja rodičia sú invalidnými dôchodcami, na plnom invalidnom dôchodku. Otec ho poberá mesačne po 282,10 eur a matka vo výške 300,70 eur. Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany mal súd preukázané, že otec poberá aj peňažné príspevky na kompenzáciu zvýšených výdavkov na diétne stravovanie od 1.4.2000 v sume 18,39 eur mesačne, súvisiace s hygienou a opotrebovaním šatstva, bielizne, obuvi a bytového zariadenia od 1.10.2008 v sume 18,39 eur mesačne a súvisiace s zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla od 1.10.2008 , t. č. vo výške 33,09 eur mesačne.

Zo správ Mestského úradu Piešťany zo dňa 11.7.2013 ohľadom povesti rodičov súd zistil, že manželka Martančíkovi bývajú v dvoj izbovom byte. Nemajú v ich obytnom dome dobrú povesť, lebo susedov neustále vyrušujú neustálymi hádkami a konfliktami aj fyzickými a to tým, že sa medzi sebou napádajú a bijú - hlavne, keď majú počas víkendov doma z ústavnej starostlivosti syna S.. Otec dieťaťa manželku (matku Jána) často vymkne, ona potom sedí na schodoch fajčiak čaká, kedy ju pustí do bytu.

Zo správy Detského domova Piešťany z 23.7.2013 mal súd preukázané ,že mal. S. vyrastal v rodine zdravotne postihnutých rodičov, obaja psychiatrickí pacienti, otec ťažký diabetik nedodržiavajúci liečbu, často upadajúci do diabetickej kómy. Dieťa bolo opakovane umiestňované v Domove sociálnych služieb, v Diagnostickom centre, na internáte Špeciálnej základnej školy. Prostredie v rodine mu neprospevalo, rodičia si nerozumejú, neustále sa hádali, otec hucká syna proti matke, nevedia udržať poriadok v domácnosti. U maloletého sa začali prejavovať tiky, agresivita, náladovosť, nervozita. cez Mestský úrad Piešťany boli pre dieťa vybavené i asistentky, ale dlho u rodičov nevydržali, často sa striedali, otec dieťaťa ich často slovne napádal a v noci aj otravoval telefonátmi. Otec zvaľuje celý problém na matku E., v decembri ju dokonca vysťahoval z bytu do azylového centra, kde vydržala len 1 mesiac. Teraz býva opäť v byte s manželom. Matka absolvovala psychiatrickú liečbu, užíva lieky a injekcie, cíti sa dobre, je s ňou lepšia komunikácia.

Podľa správy Detského domova sa S. cíti v ich zariadení dobre, adaptoval sa. Je to zdravotne ťažko postihnuté dieťa s mentálnym postihnutím, poruchou pozornosti, hyperaktivitou, sťažnou prispôsobivosťou, tikovou poruchou, afektívnou labilitou, strabizmom a astigmatizmom, alergiami prejavujúcimi sa hlavne na koži. Dieťa vyžaduje dohľad dospeléj osoby. Maloletý chodí, o všetko sa zaujíma, komunikuje. Nemá dostatočne vypestované poriadkové a sebaobslužné zručnosti a návyky. Pri všetkých činnostiach je veľmi pomalý. Je potrebné mu pomáhať pri hygienických úkonoch. Nemá žiadnych kamarátov, do spoločných aktivít sa ťažko zapája. Rodičia sa nezaujímajú o školské výsledky dieťaťa ani o jeho správanie. Na výživu dieťaťa prispievajú v zmysle rozhodnutia súdu. Dieťa je v kontakte s starými rodičmi. Je v kontakte i s otcom, ale to prináša nemalé problémy. S. sa vracal z pobytov u otca väčšinou špinavý, s vyrážkami, zapáchal cigaretovým dymom, rozrušený, sestry a vychovávateľky slovne atakoval, začal sa pocikávať, vo všetkom odporoval, odmietal sa obliekať a umývať si zuby. Po pár dňoch sa upokojí, je zase milý a poslušný. Podľa správy Domova sa postupne o čistotu dieťaťa postarala stará matka maloletého. Z týchto dôvodov domov obmedzil pobyt dieťaťa doma na každý druhý víkend a trval domov na tom, aby zodpovednosť za malého prevzala stará matka. Táto bola potom slovne atakovaná od svojho syna (otec dieťaťa) i samotného maloletého, čo ju vyčerpáva. Boli otcovi dovolené návštevy v ich zariadení, ale nakoľko chodil denne, k vychovávateľkám a sestram sa správal veľmi arogantne, museli jeho návštevy obmedziť na 1 x do týždňa bez bicykla. bez bicykla preto, lebo pri vychádzkach so synom išiel otec v protismere, fajčil a maloletý musel bežať za ním nesledujúc dopravnú situáciu. Otec vylučuje matku zo starostlivosti o dieťa. pri otázkach pracovníčky detského domova na otca, ako chce zabezpečiť starostlivosť o maloletého im povedal, že má vybavené obedy vo výdaji obedov pre dôchodcov.

Zo správy Detského domova súd ďalej zistil, že od 6.12.2012 začal maloletý navštevovať špeciálnu základnú školu na Žilinskej ulici. Bol žiakom 5. triedy. V kolektíve sa bez problémov socializoval, lebo toto školské zariadenie pozná z minulosti (1.-4. ročník). V škole sa na neho nesťažujú. Počas vyučovania je nesamostatný, potrebuje pri práci pomoc a usmernenie. Reč má dieťa dyslalickú, menej zrozumiteľnú. Pri práci v škole vyžaduje intenzívny individuálny prístup. Je u neho i deficit grafomotoriky. Na cestu do školy a späť je potrebný sprievod dospelou osobou. Starí rodičia dieťaťa vzhľadom na svoj vek nie sú schopní prebrať plnú zodpovednosť za starostlivosť o maloletého.

Záverom Detský domov konštatoval, že v tomto čase nepríspeje návrat domov k napredovaniu S.. Má za to, že návrat k rodičom ho zabrzdí a zabudne i to, čo si osvojil, zlepšil a čo sa naučil.

Otec návrh na pojednávaní odôvodnil i tým, že sa manželke zlepšil zdravotný stav a taktiež tým, že psychologička vo Vyšných Ružbachoch, kde bol so synom, povedala, že v živote to nebude dobré, keď bude dieťa v domove. Otec potvrdil, že syna navštevujem v domove každú stredu a dieťa chodí k nemu každý druhý týždeň na celý víkend. Podľa tvrdení otca počas pobytu maloletého doma sa o neho stará, chodia na výlety, manželka mu robí jesť. Otec sa vyjadril, že podľa výsledku súdu „ má brknúť asistentke, ktorá by sa o syna starala“. Z vyjadrení otca súd zistil, že i v čase, keď sa maloletý nachádza v starostlivosti rodičov, tak im so starostlivosťou pomáha asistentka, ktorá za starostlivosť brala na peniaze z úradu. Táto dieťa vodila do internátnej školy na celý týždeň a v piatok ho priviedla domov, dokonca im všetkým občas i navarila. Podľa tvrdení otca jemu bolo lepšie, keď maloletý chodil domov z internátnej školy raz za týždeň, než keď je teraz v Piešťanoch v Detskom domove a môže ho navštevovať častejšie. Otec uviedol, že so synom každý deň volá a jeho syn pýta i na školu. K správe mestského úradu Piešťan o jeho povesti uviedol, že sa so ženou v živote nebili. Najprv tvrdil, že manželku nikdy vonku nevymkol, ale po tom, čo matka dieťaťa uviedla, že ju vymkol sám otec pripustil, že ju raz vymkol vonku. Záverom k svojmu návrhu dodal, že veď keď má asistentku pre dieťa, tak bude všetko v poriadku.

Matka potvrdila, že má zdravotné problémy psychiatrického rázu, ale nakoľko riadne chodí na kontroly k lekárovi, berie lieky i injekcie, cíti sa dobre. Za maloletým bola v domove len raz, ale nedali jej ho na prechádzku. Viac za ním nebola, lebo manžel jej povedal, že k nemu nemám prístup. Súdu uviedla, že ona vie sama variť rôzne jedlá. Podľa jej slov sa počas víkendových pobytov maloletého doma s manželom nehádajú.

Kolízna opatrovníčka navrhla návrh otca zamietnuť, lebo z vykonaného dokazovania má za to, že títo nemajú v súčasnosti ako rodičia dostatočné kompetencie ohľadom osobnej starostlivosti o dieťa, jeho hygienu a výchovu. Podľa jej názoru od právoplatnosti rozsudku, ktorým bola nad dieťaťom nariadená ústavná starostlivosť (v apríli 2013) nedošlo u rodičov k takej zmene pomerov, aby sa dieťa mohlo vrátiť do ich domáceho prostredia. Poukázala konkrétne o otázku prania a zabezpečenia osobných vecí pre dieťa. V súčasnosti počas víkendových pobytov malého u rodičov je požadovaná stará matka zabezpečovať dodržiavanie hygieny dieťaťa i oblečenie dieťaťa. Stará matka zodpovedá za to, aby sa dieťa vrátilo do Detského domova čisté a v opraných veciach, lebo zo začiatku sa maloletá vracal od rodičov v zanedbanom stave, na sebe mal špinavé neoprané veci a takisto aj v taške si priniesol neoprané veci. Záverom poukázala na to, že sa rodičia nemôžu pri osobnej starostlivosti o dieťa spoliehať na služby asistentiek, ale musia byť sami schopní sa o dieťa postarať.

Dohovor o právach dieťaťa prijatý v New Yorku 20. novembra 1989 vyhlásený pod č. 104/1991 Zb. v článku 3 ods. 1,2 ustanovuje, že záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami tohto Dohovoru, sa zaväzujú, že zabezpečia dieťaťu ochranu a starostlivosť nevyhnutnú pre jeho blaho, pričom budú brať ohľad na práva a povinnosti jeho rodičov, zákonných zástupcov alebo iných jednotlivcov právne za dieťa zodpovedných a urobia všetky potrebné zákonodarné administratívne opatrenia.

Orgánom štátu je určený aj článok 18 ods. 1 tohto dohovoru, ktorý predpokladá, že štáty, ktoré sú zmluvnou stranou dohovoru, vynaložia všetko úsilie na to, aby sa uznala zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa. Rodičia alebo v zodpovedajúcich prípadoch

zákonní zástupcovia majú prvotnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa. Základným zmyslom ich starostlivosti musí byť záujem dieťaťa.

Aj Listina základných práv a slobôd v článku 32 ods. 1 v spojení s odsekom 4 ustanovuje, že rodičovstvo a rodina sú pod ochranou zákona, pričom starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Práva rodičov možno obmedziť a maloleté deti možno od rodičov odlúčiť proti ich vôli iba rozhodnutím súdu na základe zákona.

Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

Podľa § 54 ods. 2 Zákona o rodine, súd môže nariadiť ústavnú starostlivosť len vtedy, ak výchova maloletého dieťaťa je vážne ohrozená alebo vážne narušená a iné výchovné opatrenia nevedli k náprave alebo ak rodičia nemôžu zabezpečiť osobnú starostlivosť o maloleté dieťa z iných vážnych dôvodov a maloleté dieťa nemožno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti alebo do pestúnskej starostlivosti. Za vážne ohrozenie alebo vážne narušenie výchovy maloletého dieťaťa sa nepovažujú nedostatočné bytové pomery alebo majetkové pomery rodičov maloletého dieťaťa.

R 21/1990 (s. 73): Súdny za vážne ohrozenie výchovy maloletého dieťaťa považujú taký stav, keď jeho výchova nie je síce ešte narušená, je však reálna možnosť jej narušenia, spočívajúca najmä v závadnom rodinnom prostredí, v nedostatku mravnej a výchovnej spôsobilosti rodičov (napr. rodičia sa dopúšťajú trestnej činnosti, ohrozovania mravnej výchovy mládeže, sú psychicky narušení a pod.).

Podľa § 55 ods. 1 Zákona o rodine, súd sústavne sleduje spôsob výkonu ústavnej starostlivosti a najmenej dvakrát do roka hodnotí jej účinnosť, najmä v súčinnosti s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí, obcou a s príslušným zariadením, v ktorom je maloleté dieťa umiestnené.

Podľa § 55 ods. 2 Zákona o rodine, ak súd nariadil ústavnú starostlivosť z dôvodov, ktoré sú na strane rodičov, v rozhodnutí zároveň určí rodičom dieťaťa primeranú lehotu na úpravu ich rodinných a sociálnych pomerov tak, aby mohli osobne vykonávať starostlivosť o maloleté dieťa. Ak rodičia úpravu svojich rodinných a sociálnych pomerov v určenej lehote zabezpečia, súd ústavnú starostlivosť zruší. Ak rodičia úpravu svojich rodinných a sociálnych pomerov v určenej lehote nezabezpečia, súd začne aj bez návrhu konanie o zverení dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti alebo konanie o zverení dieťaťa do pestúnskej starostlivosti.

Podľa § 55 ods. 3 Zákona o rodine, súd zruší ústavnú starostlivosť najmä vtedy, ak maloleté dieťa možno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti alebo do pestúnskej starostlivosti alebo ak zanikli dôvody, pre ktoré bola nariadená.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo sa začať i bez návrhu.

Okresný súd Piešťany na podnet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany nariadil rozsudkom č. k. 10P/159/2012-39 zo dňa 21.03.2013 (právoplatný dňa 4.4.2013) nad maloletým Jánom ústavnú starostlivosť v Detskom domove Piešťany z dôvodu, že jeho výchova bola vážne ohrozená a narušená a iné výchovné opatrenia nevedli k náprave a dieťa nebolo možné zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti alebo do pestúnskej starostlivosti. Ústavná starostlivosť nad maloletým je len krajným dočasným opatrením náhradnej starostlivosti nahradzujúce osobnú starostlivosť rodičov. Súd nariadil ústavnú starostlivosť z dôvodu, že v čase rozhodovania nebolo možné dieťa zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti (pr. starých rodičov) alebo do pestúnskej starostlivosti. Rodičia maloletého zostali naďalej jeho zákonnými zástupcami s povinnosťou spravovať aj jeho majetok.

Súd v zmysle § 55 ods. 1 Zákona o rodine sleduje spôsob výkonu ústavnej starostlivosti, hodnotí jej účinnosť, najmä v súčinnosti s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí, obcou a s príslušným zariadením, v ktorom je dieťa umiestnené (v tomto prípade je to Detský domov Piešťany). Nakoľko sa otec návrhom doručeným súdu 13.6.2013 domáhal zrušenia ústavnej starostlivosti nad maloletým, súd už po cca 2 mesiacoch od právoplatnosti rozsudku č. k. 10P/159/2012-39 zo dňa 21.03.2013 skúmal vyžiadaním správ od kolízneho opatrovníka dieťaťa, správy od Detského domova a správ o povesti rodičov z Mestského úradu účinnosť výkonu ústavnej starostlivosti, najmä jej dopad na výchovu maloletého. Prihliadal i na dôvody otca žiadajúceho zrušiť ústavnú starostlivosť a na skutočnosť, že po preliečení matky v psychiatrickej liečebni sa s ňou lepšie komunikuje. Súd skúmal a vyhodnocoval v súvislosti z obsahom všetkých správ, či sú rodičia dieťaťa spôsobilí riadne a zodpovedne zabezpečiť v súčasnosti osobnú starostlivosť o maloletého. Súd skúmal, či medzi časom pominuli dôvody nariadenej ústavnej starostlivosti a teda či sú tu objektívne dôvody na jej zrušenie. Súd zaujímalo, ako oni sami túto starostlivosť zabezpečia a to bez akejkoľvek pomoci asistentiek, na ktoré sa odvolával otec ako garanciu starostlivosti o malého. Súd konštatuje, že rodičia majú v plnom rozsahu ako rodičia svoje práva, ale i povinnosti. Základné povinnosti vo vzťahu k výchove dieťaťa patrí, vedieť sa v prvom rade o dieťa riadne postarať a to výchovou, výživou, dohľadom nad hygienou, kludným prostredím. Z správ Detského domova mal súd preukázané, že v podstate keď dieťa odovzdávajú na každý druhý víkend do domáceho prostredia rodičov, spolupracujú so starou matkou maloletého, ktorá je garantom, že dieťa sa vráti čisté, opraté, umyté a v taške s opratými vecami. Čiže už v tomto základnom bode sa zariadenie nemôže spoľahnúť na rodičov, lebo pri prvých návratoch do zariadenia sa dieťa vracalo v špinavých šatách. Súd zo správ zistil, že stará matka takýmto spôsobom prispieva k starostlivosti o dieťa, ale sama by sa formou osobnej starostlivosti nedokázala denne o dieťa postarať.

Súd vychádzal z obsahu všetkých vyššie už uvádzaných správ ako i vyjadrenia kolízneho opatrovníka a má za to, že návrh otca na zrušenie ústavnej starostlivosti bol podaný predčasne. Otec ani matka nepreukázali skutočnú spôsobilosť sami sa riadne postarať o výchovu maloletého. Súd k tomu dospel z dôvodu, že matka bývajúca v Piešťanoch a dieťa v domove tiež v Piešťanoch ho navštívila od umiestnenia v zariadení len raz. Otcovi zase viac vyhovovalo, keď bol na týždeň v internátnej škole než keď je teraz v zariadení Piešťanoch, kde on sám býva a teda môže byť častejšie v kontakte s dieťaťom. Súd prihliadal v prvom rade na záujmy maloletého dieťaťa, ktoré je ZŤP s diagnózami: s mentálnym postihnutím, poruchou pozornosti, hyperaktivitou, sťažnou prispôsobivosťou, tikovou poruchou, afektívnou labilitou, strabizmom a astigmatizmom, alergiami hlavne na koži). Maloletý potrebuje vyrastať v kludnom prostredí s dohľadom dospelaj a zodpovednej osoby. I vzhľadom na obsah správ o povesti rodičov dospel súd k záveru, že nateraz je návrh otca nedôvodný a preto ho zamietol.

Súd záverom konštatuje, že rodičom nič nebráni kedykoľvek po právoplatnosti tohto rozhodnutia opäť žiadať o zrušenie ústavnej starostlivosti resp. spolu s nariadením dohľadu, prípadne navrhnúť aby bolo dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti ich príbuzného.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania, vzhľadom k tomu, že konanie sa mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia

jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu

v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. Musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. a)-f) O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).